

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jacek Witkowski
Sędziowie:	SSA Jarosław Błaszczak (spr.) SSA Elżbieta Kunecka
Protokolant:	Magdalena Krucka

po rozpoznaniu w dniu 29 marca 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku J. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek apelacji J. H.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 4 sierpnia 2011 r. sygn. akt VII U 1046/10

I. zmienia zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 25 maja 2010 r. w ten sposób, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wnioskodawcy J. H. przyjęty z lat 1965 - 1991 wynosi 97,38%,

II. dalej idącą apelację oddala.

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 maja 2010 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w W. dokonał przeliczenia emerytury J. H..

W następstwie zaskarżenia decyzji, sprawę rozpoznał Sąd Okręgowy w Świdnicy, który wyrokiem z 4 sierpnia 2011 r. oddalił odwołanie. Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. H. ur. (...) zatrudniony był jako nauczyciel w okresie od:

- 1.9.1960 r. do 31.8.1972 r. w szkole Podstawowej nr (...) w P. na cały etat

- 1.9.1972 r. do 30.11.1980 r. – w (...) Szkole Zawodowej (...) w P. na cały etat;
- 1.12.1980 r. do 31.8.1982 r. w (...) Szkole Zawodowej (...) w P. na pół etatu;
- 1.9.1983 r. do 31.8.1984 r. - w Szkole Podstawowej nr (...) na cały etat;
- 1.9.1985 r. do 31.8.1986 r. - w Szkole Podstawowej nr (...) na 1/2 etatu;
- 1.9.1986 r. do 31.8.1987 r. - w Szkole Podstawowej nr (...) na 3/18 etatu;
- 1.9.1987 r. do 31.8.1988 r. - w Szkole Podstawowej nr (...) na 6/18 etatu;
- 1.9.1988 r. do 31.8.1990 r. - w Szkole Podstawowej nr (...) na 1/2 etatu;
- 1.9.1990 r. do 31.8.1991 r. - w Szkole Podstawowej nr (...) na 1/2 etatu;

W okresie od 10.5.1965 r. do 20.9.1967 r. wnioskodawca był zatrudniony na stanowisku Kierownika (...) na 1/2 etatu w P. Zakładach (...) i otrzymał wynagrodzenie:

- rok 1965 - 11517 zł;
- rok 1966 - 23400 zł;
- rok 1967 – 16900 zł

W okresie od 1.4.1969 r. do 1.9.1972 r. wnioskodawca przebywał na urlopie bezpłatnym w czasie zatrudnienia w szkole podstawowej. Od 1.4.1969 r. do 31.8.1972 r. wnioskodawca objął funkcję przewodniczącego Prezydium Rady Miejskiej w P..

W okresie od 1.9.1991 r. do 31.8.1992 r. wnioskodawca był zatrudniony na 1/2 etatu jako nauczyciel w Specjalnym Ośrodku Szkolno - Wychowawczym w P..

Od dnia 1.9.1992 r. wnioskodawca pobiera emeryturę, której wypłatę zawieszono na wniosek ubezpieczonego z tytułu osiągniętych dochodów i wznowiono wypłatę od 1.1.2001 r. Do ustalenia podstawy wymiaru przyjęto dochód z 3 lat kalendarzowych od 1.1.1983 r. do 31.12.1985 r.; w.w.p.w. wyniósł 65,08 %.

Decyzją z 16.2.2010 r. organ rentowy do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia ubezpieczonego przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia i w.w.p.w. ustalono na 83,48%, a decyzją z 16.3.2010 r. w.w.p.w. ustalono na 83,89%.

Zaskarżoną decyzją z 25.5.2010 r. strona pozwana, po rozpoznaniu wniosku z 29.3.2010 r. przeliczyła świadczenie ubezpieczonego i w.w.p.w. ustaliła na 84,50% (z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczenia). Zakład nie przyjął wynagrodzenia minimalnego do okresu od 10.5.1965 r. do 20.9.1967 r. z uwagi na brak informacji dotyczącej wymiaru czasu pracy. Za okres od 1969 r. do 1976 r. przyjęto do przeliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia kwoty wynagrodzenia ustalone na podstawie angaży.

W toku sprawy, po przedłożeniu organowi rentowemu akt osobowych wnioskodawcy z okresu zatrudnienia na stanowisku kierownika (...) w P. Zakładach (...) w P. od 10.5.1969 r. do 20.9.1967 r. na 1/2 etatu strona pozwana ponownie przeliczyła podstawę wymiaru emerytury wnioskodawcy - decyzją z 14.12.2010 r. (rok – 1965 – 11517 zł, 1966 – 23400 zł, 1967 - 16900 zł, w.w.p.w. ustalono na 95,23 % - z 20 lat)

Do wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia Zakład przyjął minimalne wynagrodzenie proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy z okresu zatrudnienia w Szkole Podstawowej nr (...) i 2 w P. oraz w (...) Szkole zawodowej w okresach:

- 1.9.1960 r. do 8.10.1961 r. – cały etat;
- 1.7.1963 r. do 31.1.1969 r. – cały etat;
- 1.1.1986 r. do 31.8.1986 r. – 1/2 etatu;
- 1.9.1986 r. do 31.8.1987 r. – 3/18 etatu;
- 1.9.1987 r. do 31.8.1988 r. – 6/18 etatu;
- 1.9.1988 r. do 31.08.1990r. – 1/2 etatu.

Za rok 1969 organ rentowy przyjął wynagrodzenie w szkole podstawowej z zaświadczenia za luty - 2886 zł i marzec - 1550 zł oraz płacę zasadniczą (uposażenie) z tytułu objęcia funkcji Przewodniczącego Prezydium Rady Miejskiej w P. od 1.4.1969 r. do 11.6.1969 r. - 2500 zł miesięcznie, od 12.6.1969 r. do 31.12.1969 r. - 3000 zł miesięcznie, razem wynagrodzenie 30253 zł. Do tej kwoty doliczono minimalne wynagrodzenie za okres od 1.1.1969 r. do 31.1.1969 r. w kwocie 2400 zł i do przeliczenia emerytury uwzględniono kwotę 31103 zł (w okresie od 1.4.1979 r. do 1.9.1972 r. urlop bezpłatny w czasie zatrudnienia w szkole podstawowej)

Za rok 1970 Zakład przyjął uposażenie Przewodniczącego Prezydium Rady Miejskiej w P. od 1.1.1970 r. do 31.12.1970 r. – 3000 zł miesięcznie - razem 36000 zł.

Za rok 1971 Zakład przyjął uposażenie Przewodniczącego Prezydium Rady Miejskiej w P. od 1.1.1971 r. do 31.12.1971 r. – 3000 zł miesięcznie - razem 36000 zł.

Za rok 1972 Zakład przyjął uposażenie Przewodniczącego Prezydium Rady Miejskiej w P. od 1.1.1972r. do 31.8.1971r – 3000 zł miesięcznie, wynagrodzenie za prace w szkole od 1.9.1972 r. do 31.12.1972 r. - 2450 zł miesięcznie -razem 33800 zł.

Za rok 1973 Zakład przyjął wynagrodzenie za pracę w szkole od 1.1.1973 r. do 31.8.1973 r. - 2450 zł. miesięcznie i od 1.9.1973 r. do 31.12.1973 r. - 2550 zł. miesięcznie, razem 29800 zł.

Za rok 1974 Zakład przyjął wynagrodzenie za pracę w szkole od 1.1. 1974 r. do 31.8.1974 r. - 2550 zł miesięcznie oraz od 1.9.1974 r. do 31.12.1974 r. - 3300 zł miesięcznie. Razem 33600 zł. Zakład nie uwzględnił dodatku funkcyjnego w wysokości 1330 zł miesięcznie, ponieważ zgodnie z informacją na angażu dodatek ten mógł być cofnięty lub jego wysokość mogła ulec zmianie.

Za rok1975 Zakład przyjął wynagrodzenie za pracę w szkole od 1.1.1975 r. do 31.8.1975 r. – 3300 zł miesięcznie oraz od 1.9.1975 r. do 31.12.1975 r. w kwocie 3550 zł miesięcznie oraz dodatek funkcyjny za okres od 1.9.1975 r. do 31.12.1975 r. w kwocie 400 zł miesięcznie. Wynagrodzenie razem – 42200 zł. Nie uwzględniono dodatku za efektywną pracę, ponieważ został określony godzinowo, a pozwana nie jest w posiadaniu dokumentacji stwierdzającej ilość przepracowanych godzin.

Za rok 1976 Zakład przyjął wynagrodzenie za pracę w szkole od 1.1.1976 r. do 31.8.1976 r. - 3550 zł miesięcznie, od 1.9.1976 do 31.12.1976 - 4100 zł miesięcznie, oraz dodatek funkcyjny za okres od 1.1.1976 r. do 31.04.1976 r. w kwocie 400 zł miesięcznie oraz dodatek funkcyjny od 1.5.1976 r. do 31.12.1976 r. - w kwocie 800 zł miesięcznie, wynagrodzenie razem - 52800 zł.

Zakład nie uwzględnił dokumentu określającego dodatek w kwocie 300 zł miesięcznie, gdyż nie ma pewności, którego roku dotyczy.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji, opierając się na przepisie art. 111 pkt 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, uznał, że odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd wskazał,

że wydając zaskarżoną decyzję, strona pozwana nie dysponowała aktami osobowymi wnioskodawcy z okresu jego zatrudnienia od 10.5.1965 r. do 20.9.1967 r. w Zakładach (...) w P. na stanowisku kierownika Międzyzakładowego (...) co do wymiaru czasu pracy w tym zakładzie, a jedynie zaświadczeniem o jego zatrudnieniu. Stąd, po przesłaniu Zakładowi akt osobowych wnioskodawcy, strona pozwana ponownie przeliczyła świadczenie emerytalne wnioskodawcy - decyzją z 14.12.2010 r. (uwzględniono wysokość wynagrodzenia w tym zakładzie zgodnie z aktami osobowymi: 1965 r. - 11517 zł, 1966 r. - 23400 zł, 1967 r. - 16900 zł).

Co zaś się tyczy zastrzeżeń wnioskodawcy odnośnie uwzględnienia do podstawy emerytury wynagrodzenia w wysokości 2150 zł miesięcznie w tytule zatrudnienia na stanowisku kierownika Szkoły Podstawowej nr (...) w P. w okresie od 1.9.1967 r. do 27.3.1969 r., Sąd wskazał, że jest ono nieuzasadnione. Wnioskodawca przedłożył jedynie zaświadczenie z 22.3.1969 r. o wysokości swego wynagrodzenia za luty 1969 r. w wysokości 2886 zł (wynagrodzenie zasadnicze - 1550 zł, dodatek funkcyjny - 600 zł, godziny nadliczbowe - 736 zł) i to wynagrodzenie ma ujęte za luty 1969 r. (k. 27 akt sprawy). Wnioskodawca przedłożył także pismo z 29.8.1967 r. o powołaniu go na stanowisko kierownika Szkoły Podstawowej nr (...) w P., z którego w żaden sposób nie wynika wysokość dodatku funkcyjnego na stanowisku kierownika szkoły.

Sąd I instancji stwierdził, że skoro wnioskodawca nie przedłożył wskazanych wyżej zaświadczeń o wysokości swego wynagrodzenia za sporny okres, strona pozwana słusznie przyjęła do wyliczenia podstawy wymiaru wysokości świadczenia minimalne wynagrodzenie proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy z okresu zatrudnienia w Szkole Podstawowej nr (...) i 2 w P. w tym także za okres od 1.9.1967 r. do stycznia 1969 r. w Szkole Podstawowej nr (...).

Zestawienie wysokości wynagrodzenia wnioskodawcy i jego składników tylko za luty 1969 r. w żadnej mierze nie może świadczyć takiej wysokości było wypłacane cały czas za sporny okres.

Trafnie także strona pozwana nie uwzględniła dodatku funkcyjnego w wysokości do kwoty 1330 zł (k. 136 akt ZUS) za rok 1974, gdyż zgodnie z informacją na angażu dodatek ten mógł być cofnięty lub jego wysokość mogła ulec zmianie. Nie ma zatem pewności, czy i w jakiej kwocie był wypłacany. Podobnie w przypadku dodatku za efektywną pracę za rok 1975 albowiem został on określony godzinowo, a Zakład nie jest w posiadaniu dokumentacji stwierdzającej ilość przepracowanych godzin.

Również w ocenie Sądu słusznie pozwana nie uwzględniła dokumentu (k. 141 akt ZUS) określającego dodatek w kwocie 300 zł miesięcznie za nadzór nad przebiegiem praktycznej nauki zawodu, gdyż z dokumentu nie wynika, jakiego roku dotyczy.

Apelację wniósł J. H., zarzucając wyrokowi naruszenie:

- art. 6 i 15 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- art. 233 kpc przez sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z zebrany materiał dowodowy w zakresie dowodu z dokumentów: zaświadczenia z 22 marca 1969 r. oraz zaświadczenia dotyczące powołania na stanowisko kierownika szkoły z 29 sierpnia 1967 r. i odwołania z tego stanowiska z 27 marca 1969 r. oraz w zakresie wyjaśnień ubezpieczonego.

Wnioskodawca zarzucił także bezpodstawne niedopuszczenie dowodu z zeznań świadków S. R. i B. K. wnioskowanych w dowołaniu.

Wniósł o zmianę wyroku przez ustalenie wysokości emerytury przez uwzględnienie w podstawie wymiaru wynagrodzenia osiągniętego w okresie od 1 września 1967 r. do 27 marca 1969 r. na stanowisku kierownika szkoły w wysokości 2150 zł miesięcznie, co stanowi 25.800 zł rocznie i daje w.w.p.w. 102,9%. Ewentualnie wnioskodawca wniósł o uchylene wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu zarzutów skarżący wskazał, że na okoliczność wynagrodzenia osiągniętego w spornym okresie od 1 września 1967 r. do 27 marca 1969 r. przedstawił zaświadczenia z 22 marca 1969 r. oraz zaświadczenie dotyczące powołania go na stanowisko kierownika szkoły z 29 sierpnia 1967 r. Zaświadczenie wskazuje na płace zasadniczą w wysokości 1550 zł miesięcznie oraz dodatek funkcyjny w wysokości 600 zł miesięcznie. Oba składniki wynikają z Rozporządzenia Rady Ministrów z 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców. Dodatek funkcyjny w wysokości 600 zł właściwy był dla szkół posiadających 21 oddziałów.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja wnioskodawcy zasługuje na częściowe uwzględnienie. Pomimo zaskarżenia wyroku Sądu I instancji w całości, wnioskodawca w apelacji zawęził spór odnośnie prawidłowego wyliczenia mu świadczenia z okresu zatrudnienia na stanowisku kierownika Szkoły Podstawowej nr (...) w P. od 1 września 1967 r. do 31 marca 1969 r. Ubezpieczony zarzucał, że organ rentowy oraz Sąd Okręgowy bezpodstawnie odmówili mu prawa do przeliczenia emerytury z uwzględnieniem dodatku funkcyjnego, jako osiągał w ww. okresie w wysokości 600 zł oraz pensji zasadniczej w wysokości 1550 zł miesięcznie.

Ponowne ustalenie wysokości emerytury lub renty możliwe jest jedynie: w przypadku doliczenia nieuwzględnionych dotychczas, przy obliczaniu wymiaru świadczenia, okresów składkowych i nieskładkowych bądź przez zmianę okresu, z którego podstawę wymiaru składki przyjmuje się jako podstawę wymiaru świadczenia. Art. 111 ust. 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. tj. 2009/153/1227 ze zm.) stanowi, że wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art. 15, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty,

- a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. (obowiązujące do 22 listopada 2011 r.) w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. z 1983 r., nr 10, poz. 49) zawiera w § 20 wykaz środków dowodowych, którymi można dowodzić wysokość zarobków, stanowiących podstawę wymiaru emerytury. Środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty są dla pracowników - zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiąganych zarobków.

Ograniczenia rozporządzenia, regulującego postępowanie o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, nie obowiązują w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów. Przy braku możliwości uzyskania w/w wymaganych dowodów dopuszczalne jest przyjęcie uwierzytelnionej kopii dokumentacji płacowej sporządzonej przez archiwum podmiotu przechowującego dokumentację danego zakładu pracy. Wysokość wynagrodzenia może być również udowodniona zeznaniami świadków, jeżeli tylko nie będą one stanowiły jedyne dowodu w sprawie potwierdzającego wysokość zarobków. W postępowaniu sądowym dopuszczalne jest uwzględnienie (jako dowód pośredni) dokumentacji płacowej współpracowników zatrudnionych w danym okresie na stanowisku

tożsamym ze stanowiskiem osoby niebędącej w stanie przedłożyć stosownych zaświadczeń o wynagrodzeniu (por. wyrok SN z dnia 14 czerwca 2006 r., I UK 115/06, OSNP 2007/17-18/257).

Pomimo braku wskazanych ograniczeń dowodowych w postępowaniu przed sądami z zakresu ubezpieczeń społecznych nie można jednak zapominać, że wysokość zarobków, stanowiących podstawę do wyliczenia składki na ubezpieczenia społeczne, nie może być ustalana w sposób hipotetyczny, oparty jedynie na domniemaniu. Rzeczą sądu w sprawach o wysokość emerytury jest dokładne ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w danym okresie. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe wykazane muszą być w sposób niebudzący wątpliwości w ściśle określonej kwotowo wysokości i odprowadzonych od nich składek na ubezpieczenie społeczne.

Art. 15 ust. 2a ustawy emerytalno-rentowej stanowi, że jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. A zatem pomimo braku jakiejkolwiek dokumentacji płacowej, w przypadku bezspornego faktu zatrudnienia (podlegającego obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu), można uwzględnić wynagrodzenie w minimalnej wysokości obowiązującej w danym okresie.

Tak też postąpił organ rentowy w przypadku wynagrodzenia osiąganego przez wnioskodawcę w spornym okresie od 1 września 1967 r. do 31 marca 1969 r., kiedy to wnioskodawca zatrudniony był w Szkole Podstawowej nr (...) w P.. Organ rentowy prawidłowo przyjął minimalne zarobki z tego okresu zatrudnienia, albowiem wnioskodawca przedłożył jedynie zaświadczenie z 22 marca 1969 r. o wysokości swego wynagrodzenia za luty 1969 r. w wysokości 2886 zł (wynagrodzenie zasadnicze – 1550 zł, dodatek funkcyjny – 600 zł, godziny nadliczbowe - 736 zł) i to wynagrodzenie ma ujęte za luty 1969 r. Nieuprawnione byłoby zatem ustalenie przez Sąd I instancji wynagrodzeń wnioskodawcy z lat 1967-1969 w innej, hipotetycznej jedynie wysokości, bez żadnej dokumentacji płacowej z tego okresu.

Sąd Apelacyjny uznał jednak, że składnik wynagrodzenia w postaci dodatku funkcyjnego w wysokości 600 zł przysługiwał wnioskodawcy bezspornie z racji zajmowanego przez niego stanowiska kierownika szkoły. Fakt ten wynika z obowiązujących wówczas przepisów. § 19 ust. 1 obowiązującego od 1 lipca 1954 r. do 1 maja 1972 r. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 maja 1954 r. w sprawie uposażenia nauczycieli i wychowawców (Dz.U. z 1954 r., nr 26, poz. 103) stanowił, że nauczycielom (wychowawcom) zajmującym stanowisko kierownika szkoły podstawowej liczącej ponad 21 oddziałów przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości 600 zł. Sąd II instancji przyjął, że dodatek ten był niewątpliwie wnioskodawcy wypłacany z racji pełnienia samej funkcji kierownika szkoły, niezależnie od innych czynników i zdarzeń pracowniczych wpływających na wysokość pensji zasadniczej. I z tego właśnie powodu niemożliwym było przyjęcie wysokości pensji zasadniczej wskazanej w ww. rozporządzeniu z uwagi chociażby na brak list obecności w pracy, z których wynikałby np. okres zasiłkowy pomniejszający odpowiednio pensję zasadniczą. Tymczasem zarówno fakt pełnienia funkcji kierownika szkoły podstawowej, jak i liczby oddziałów w tej szkole w spornym okresie został w procesie wykazany.

Sąd Apelacyjny zwrócił się do organu rentowego o wyliczenie hipotetycznego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia z uwzględnieniem dodatku funkcyjnego za kierowanie szkołą posiadającą ponad 21 oddziałów za okres od 1 września 1967 r. do 31 marca 1969 r. w wysokości 600 zł miesięcznie. Tak obliczony w.w.p.w. z lat 1965 – 1991 wynosi 97,38% (pismo organu rentowego z 1 lutego 2012 r.), co uwzględnił w wyroku Sąd Apelacyjny.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny uznał apelację wnioskodawcy za częściowo uzasadnioną i na podstawie art. 386 § 1 kpc zmienił wyrok Sądu Okręgowego, orzekając jak w punkcie I sentencji. Dalej idąca apelacja wnioskodawcy, jako bezzasadna, podlegała zaś oddaleniu na podstawie art. 385 kpc.

R.S.